

Datum: 2-10-2025
Auteur: Dr. Marnix Visscher

Op 4 november 2025 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) een zitting gepland om zich te laten informeren over de risico's die afvallige en atheïstische vreemdelingen, of vreemdelingen aan wie afvalligheid of atheïsme wordt toegedicht, lopen bij terugkeer naar Iran.

Aanleiding is het hoger beroep van een vreemdeling die stelt te vrezen bij terugkeer naar Iran vanwege hun afvalligheid (zaaknummer 202404322/1/V2) Gemachtigde, mr. M. Gavami, heeft onze stichting verzocht in deze zaken een deskundigenbericht op te stellen.

De Afdeling heeft in het kader van deze zaak op 16 augustus 2025 een aantal schriftelijke vragen gesteld die de minister per brief d.d. 27 augustus 2025 van antwoord heeft voorzien. In dit rapport wordt onzerzijds in algemene zin op het antwoord op vraag 1 ingegaan.

Vraag 1

Zou u in het algemeen kunnen ingaan op actuele landeninformatie over afvalligen in Iran? Kunt u daarbij ook ingaan op de vraag of afvallige vreemdelingen het risico lopen om na terugkeer te worden gemonitord door de Iraanse autoriteiten?

In de eerste alinea van het antwoord gaat de minister in op de risico's van afvalligen in de context van de seculariserende maatschappij in Iran. De conclusie is: "De vreemdeling dient daarom individueel aannemelijk maken dat hij bij terugkeer naar Iran te vrezen heeft vanwege zijn afvalligheid." Dit acht onze stichting juist in zoverre het gaat om het risico van vervolging door maatschappelijke actoren. Er kunnen in die context individuele redenen zijn om risico's aannemelijk te achten, bijvoorbeeld als de Iraanse vreemdeling afkomstig is uit een streng-islamitische familie, zie ook de EUAA Country Guidance Iran van januari 2025, p.16:

"The reach of a specific non-State actor depends on the individual case. The assessment may include aspects such as their family, ethnic or other networks for tracing and targeting the applicant. The individual power positions of the applicant and the actor of persecution or serious harm should be assessed, taking into consideration their gender, social status, wealth, connections, home area and residence, etc."

Van andere orde is het risico op vervolging door de Iraanse autoriteiten. De minister gaat daar in zijn antwoorden terecht uitvoerig op in. Ik zie wel een probleem in de beantwoording van de

minister: de redactie van de antwoordbrief wekt de indruk dat de bespreking van het vervolgingsrisico door de overheid als actor van vervolging een uitwerking is van het even daarvoor genoemde individualiseringsvereiste dat geconcludeerd was in de context van risico op vervolging door maatschappelijke actoren, wat dezerzijds zeer problematisch geacht wordt.

De reden om hier de aandacht op te vestigen is gelegen in het op 23 januari 2024 bekend gemaakte gewijzigde landenbeleid¹, wat onze stichting besproken heeft in het rapport *"Landenbeleid Iran 23-1-2024 – christenen en afvalligen"* van 5 februari 2025². Betreffende tot het christendom bekeerde Iraniërs hebben we geschreven (p. 5):

De beleidsnotitie erkent wel dat de groep christenen die nieuwe kerken of huiskerken bezoeken nog altijd problemen ondervindt en dat er sprake lijkt van een verharding, maar dat dit wel gebeurt tegen de achtergrond van een steeds meer seculariserende samenleving. Hierbij wordt verwezen naar par. 4.3.3 van dezelfde beleidsnotitie. In deze paragraaf wordt gesteld dat de toenemende secularisering inhoudt dat iemand die zich heeft afgewend van de islam niet op voorhand in de problemen komt. *"Er is geen maatschappelijke druk om islamitische rituelen te volgen."*

Seculariseringsargument

Onze stichting acht deze motivering zeer bezwaarlijk. Immers, het seculariserings-argument betreft de risico's die een afvallige (waaronder begrepen ook bekeerlingen) vanuit de familie en bredere sociale omgeving kan lopen. Met de toenemende secularisering kan gesteld worden dat afvalligheid of bekering tot een ander, niet-islamitisch, geloof in de bredere maatschappij steeds meer geaccepteerd wordt. Dit is echter iets heel anders dan acceptatie door de overheid. Dit blijkt reeds uit de reactie op de protesten tegen de hoofddoekjesplicht. Niet valt in te zien en niet is gemotiveerd dat de toenemende secularisatie een matigende invloed heeft op het zeer restrictieve overheidsbeleid jegens afvalligen en bekeerlingen. De toenemende secularisatie zegt aldus niets over de risico's op vervolging door de overheid. Daarmee is de beleidswijziging onvoldoende gemotiveerd.

en betreffende afvalligen (p. 10,11):

"Zoals reeds ten aanzien van christenen is besproken, wordt in de beslisnota onevenredig veel nadruk gelegd op de seculariseringstendens in de maatschappij die met zich meebrengt dat afvalligheid voor steeds meer Iraniërs geen probleem is. Hiermee wordt er volledig aan voorbijgegaan dat de Iraanse overheid hier heel anders tegenaan kijkt en nog steeds en onverdroten een zeer restrictief en onderdrukkend beleid voert om ongewenste uitingen van afvalligheid tegen te gaan, zoals ook opnieuw gebleken is in de reactie op de protesten tegen onder meer de hoofddoekjesplicht, zie Algemeen Ambtsbericht Iran september 2023, p. 16,17:

"De opperste leider liet in toespraken doorschemeren geen genade te tonen voor de protestbeweging. Hij betitelde de protesten als straatrellen en de demonstranten als landverraders. Gaandeweg deze anti-overheidsprotesten zetten de autoriteiten in toenemende mate de klassieke middelen van repressie in. Deze repressie was een combinatie van het inzetten van (dodelijk) geweld en geraffineerdere methoden, zoals het beperken van het internet, het volledig uitschakelen van het netwerk, het verspreiden van nepnieuws

¹ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/beleidsnotas/2024/01/23/tk-beslisnota-bij-landenbeleid-iran-2023>

² <https://juridisch.gave.nl/bibliotheek/wbv-2024-3-landenbeleid-iran>

en het uitzenden van (gedwongen) bekentenissen op de staatstelevisie. Deze methoden bleken effectief te zijn. Hoewel deze anti-overheidsprotesten voor veel maatschappelijke onrust zorgden, leidde dit niet tot grote machtsverschuivingen of koerswijzigingen bij de autoriteiten.

Het dodelijke geweld van de zijde van de autoriteiten omvatte onder meer het schieten op demonstranten met handvuurwapens, jachtgeweren en machinegeweren. Zo schoten de veiligheidstroepen tussen 17 en 19 november 2022 vier demonstranten dood in de stad Mahabad in de provincie West-Azerbeidzjan. Hun begrafenissen en herdenkingsbijeenkomsten veertig dagen na hun dood leidden op hun beurt tot meer protesten. Op 20 november 2022 greep de Revolutionaire Garde met militair geweld in om de protesten in Mahabad neer te slaan. Veiligheidstroepen traden ook met (dodelijk) geweld op bij vreedzame protesten en er werden ook vreedzame demonstranten gearresteerd."

(...)

Behalve met scherp schoten de veiligheidstroepen soms gericht en van korte afstand op de demonstranten met rubberkogels, hagel, traangasgranaten of paintballkogels. Volgens de speciaal rapporteur van de VN aangaande de mensenrechtensituatie in Iran werden in het bijzonder vrouwelijke demonstranten wreed aangepakt door gericht met hagelgeweren te schieten op hun gezicht en geslachtsdelen. Duizenden demonstranten, omstanders en toevallige passanten liepen soms ernstig letsel op. Enkele honderden mensen verloren één of beide ogen of kwamen hierbij om. Afgaande op het aantal meldingen was het seksuele geweld jegens demonstranten wijdverspreid."

Het zij benadrukt dat het in het hier beschreven optreden van de Iraanse autoriteiten ging om de handhaving met harde hand van de hoofddoekjesplicht. In ons voornoemde rapport is daarover nader geschreven (p. 10):

Strikt genomen mag het juist zijn, wat de beslisnota uit ambtsbericht aanhaalt, dat beschuldiging van afvalligheid nauwelijks voorkomt. Dat neemt niet weg dat het staatstoezicht op naleving van de ramadan en de kledingvoorschriften in de openbare ruimte wel degelijk afvalligen raakt in het kunnen uiten van hun niet-islamitische identiteit. Afvalligen worden immers onder druk van strafrechtelijke vervolging gedwongen af te zien van het uiten van hun afvalligheid en zich daarentegen in het openbaar voor te doen als waren zij (vrome) moslims. Als een afvallige besluit zich in het openbaar te houden aan de regels van de ramadan en aan de kledingvoorschriften, houdt dat feitelijk in dat hij zijn overtuiging van niet- of andersgeloven verborgen houdt teneinde vervolging te voorkomen, wat op zichzelf reeds te zien is als een daad van vervolging.³ Hier is in de in beslisnota gegeven motivering geen rekening mee gehouden.

³ Verwezen zij naar de inbreng van de UNHCR in de zaken van de Afdeling die gelid hebben tot de uitspraken van 19 januari 2022 over afvalligheid en atheïsme: "In fact, being compelled to forsake or conceal one's religious belief, identity or way of life where this is instigated or condoned by the State may itself constitute persecution, or be part of a pattern of measures that cumulatively amount to persecution in an individual case." [UNHCR amicus curiae 202005668-1-V2 and 202102293-1-V2](#), September 2021 onder 4.2. UNHCR verwijst hierbij ook naar arrest [Australian High Court, 9 december 2023, S395/2002 en S396/2002 v. Minister for Immigration and Multicultural Affairs](#), onder 40: "persecution does not cease to be persecution for the purpose of the Convention because those persecuted can eliminate the harm by taking avoiding action within the country of nationality. The Convention would give no protection from persecution for reasons of religion or political opinion if it was a condition of protection that the person affected must take steps – reasonable or otherwise – to avoid offending the wishes of the persecutors."

Voorts zij gewezen op de passages 'geloof en politiek' en 'religie en cultuur' in voornoemd rapport, p. 11-15, wat alhier als herhaald en ingelast beschouwd dient te worden.

Geconcludeerd is vervolgens (p. 15,16):

Het feit dat er nauwelijks aanklachten zijn vanwege afvalligheid maakt nog niet dat afvalligen weinig risico lopen. Allereerst kan het niet-naleven van islamitische voorschriften, zoals de ramadan en kledingvoorschriften, zwaar bestraft worden. Dit raakt wel degelijk afvalligen omdat zij door de overheid gedwongen worden hun niet-islamitische identiteit verborgen te houden wat reeds een daad van vervolging is. Ook aan het met harde hand neerslaan van politieke protesten ligt repressie van (daadwerkelijke of toegedichte) afvalligheid ten grondslag. Verzet tegen het regime wordt namelijk gezien als verzet tegen Allah. Ten onrechte doet de staatssecretaris het voorkomen, als zou het bij het houden van de ramadan en bij de hoofddoekjes-plicht gaan om een cultureel gebruik waarvan verwacht mag worden dat je je er aan aanpast omdat nu eenmaal in elke cultuur een zekere mate van aanpassing vereist is om je te kunnen handhaven. Juist in de context van de toenemende secularisering in Iran is die aanpassing niet noodzakelijk om je in de maatschappij te kunnen handhaven. Wel is die aanpassing noodzakelijk om ernstige, religieus-gemotiveerde, vervolging door de autoriteiten te voorkomen. Verder is verzuimd mee te wegen, dat afvalligheid kan leiden tot een zwaardere straf bij enige andere vorm van wetsovertreding, waarmee eveneens afvalligheid wel degelijk risico geeft van ernstige schade.

Uit de antwoordbrief van de minister kan de indruk ontstaan, dat uit de Iraanse wetgeving en uit opvattingen van geestelijken en islamitische geleerden in Iran geen eenduidig beeld naar voren komt aangaande wat onder afvalligheid verstaan wordt en of afvalligheid strafbaar is, wat nader voeding kan geven aan de gedachte dat 'dus' op deze punten de individualiseringsvereiste van toepassing is, maar in de praktijk blijkt het in het algemeen al gauw zeer problematisch en risicovol te kunnen zijn als je je niet houdt aan de islamitische voorschriften, waarvoor geldt dat van een afvallige niet verwacht mag worden dat hij zijn afvalligheid verborgen (i.e. zich gedraagt alsof hij moslim is) teneinde vervolging te voorkomen.

Verwezen zij ook naar de EUAA Country Guidance Iran van januari 2025, p. 33:

"Individuals considered to have committed blasphemy and/or apostasy, including converts and atheists, might be confronted with severe social stigma, hatred and violence from society. Iranian authorities openly marginalise, harass or incite hatred or violence against non-religious individuals. They also face confiscation of property. Apostates must either lie with respect to their conviction to receive a national identification card or be denied access to services, such as insurance, education, banking, and, most recently, public transportation. Unrecognised religious minority groups face barriers accessing education and employment in government jobs."

Ook het liegen over het afstand hebben genomen van de islam teneinde vervolging te voorkomen is een verbergen van je niet- of anders geloven wat, zoals reeds is gememoreerd⁴, beschouwd dient te worden als een daad van vervolging.

⁴ in voetnoot 3

Een hieraan gerelateerd aspect dat in het algemeen buiten beeld blijft is de verplichting islamitische lessen te volgen op de scholen. Volgens art. 26 derde lid van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens komt aan de ouders in de eerste plaats het recht toe om de soort van opvoeding en onderwijs te kiezen, welke aan hun kinderen zal worden gegeven. In Iran is religieus islamitisch onderwijs verplicht op alle scholen:

"(...) from first days of the victory of the Islamic Revolution, one of the most important missions of the educational system was determined to be the religious education of the young generation. Based on this mission, investing in religious education is essential in the Islamic society, and therefore the educational system is obliged to provide appropriate programs and books for training of children in order to raise a generation with faith (Danaei Fard, Bagheri Keni & Ali Khani, 2014) . For this reason, in the upstream documents of Iran's educational system, such as the "Fundamental Transformation of Education Document of the Islamic Republic of Iran", the priority of religious education - compared to other goals of the educational system - has been emphasized a lot (Supreme Council of Cultural Revolution, 2016). Also, these documents emphasize that in case of conflict between the programs and plans of the Ministry of Education, administrators and teachers should always prioritize religious education over other matters (Haji Babaei, 2013). The consequence of this policy has been the creation of fundamental changes in the programs and textbooks of different academic levels during the past four decades (Rabiei, Fayaz, Mahrozadeh, Bakhtiari & Khorsandi Taskoh, 2019). It should also be said that since majority of Iranian are Muslim and Shia Imamia, changing the content of programs and textbooks is often dedicated to teaching and promoting Islamic and Shia principles. However, according to the Constitution of the Islamic Republic of Iran, students of other religions can also enroll in their special schools or receive education related to their religion.

Anyway, what the dominant atmosphere of Iran schools shows is the effort to realize "Islamic education" through teaching new norms of behavior such as observing Islamic hijab by all female students, performing congregational prayers, holding Islamic ceremonies and studying religious books and lessons (Arjamand 2017; Mehran, 1990). In the meantime, school textbooks have played the main role in process of Islamic education of the young generation. In fact, the content of textbooks plays a very important role in directly teaching religious concepts, principles and attitudes to learners. As Yar Mohammadian (2017) emphasizes, in the curriculum of centralized educational systems (such as Iran's educational system), most of the activities take place within the framework of textbook and its content.

(...)

*A brief review of the contents of the primary school textbooks showed that part of the contents of non-religious books - such as Farsi, social studies and even sciences - is also devoted to the teaching of religious beliefs. (...) Another finding reveals that there is no definite boundary between religious values and moral values in the text of primary school textbooks and these two are considered synonymous."*⁵

Blijkens het geciteerde biedt de grondwet wel een uitzondering voor scholieren en studenten die een andere godsdienst aanhangen, wat enkel geldt voor mensen die krachtens geboorte

⁵ Lila Ashrafi, Najmeh Vakili and Ali Mohebbi, "Review and Analysis of Religious Education in the Primary School Textbooks of the Islamic Republic of Iran", *Iranian Journal of Comparative Education*, 2022, 5(3), p. 2080, 2081; 2093, https://journal.cesir.ir/article_146309.html

gerekend worden tot de officieel erkende godsdiensten en niet voor niet erkende godsdiensten zoals de Bahai⁶, laat staan voor mensen die de islam hebben verlaten wat immers ook niet erkend wordt. Bovendien is er een drempel dat de ouders zelf de kosten van de private scholen moeten betalen en dat de private scholen onder hetzelfde toezicht staan als de staatsscholen:

*"What this means is that there is a monopoly on the flow of knowledge in Iran. Reza Arjmand states that this monopoly exists in the Muslim world in general. According to him, a monopoly on education has been one way that the clergy have safeguarded Islam and that they utilise 'their monopoly over education as means to control the flow of knowledge' (Citation Arjmand, 2008, pp. 22-23)."*⁷

en:

"Religious instruction is mandatory in public schools. All recognized religious minority groups are allowed to open private schools. However, the directors of the schools must be, with a few exceptions, Muslims, and the content of school books and curricula must be approved by the government.

According to the US State Department, all school curricula, public and private, must include a course on Shia Islamic teachings, and all pupils must pass this course to advance to the next educational level, through university.

Christians and Jews are allowed to teach in Hebrew, but the distribution of Hebrew books is limited, making it difficult to teach the language. All languages have to be translated into Persian, in order to be approved by the authorities and impose significant translation fees on the religious minority groups. By 2014, the government had eliminated almost all Persian-language church services, restricting them to Assyrian and Armenian languages. The teaching of languages has therefore become important for religious minority groups.

Sunni Muslims are not allowed to build new schools and report bans on teachings in public schools and on religious literature, even in predominantly Sunni Muslim areas. Baha'is are actively prevented from attending universities as they have to identify with a recognized religious minority group in order to enroll at a university. A government order requires that Baha'is must be expelled from universities if their religious affiliation becomes known and Baha'is are sometimes required to sign a statement at university, which states that they will not attend any Baha'i religious activity.¹⁸ Further, the order states that 'Baha'i children should be enrolled in Shia Islamic schools with a strong and imposing religious ideology'."

Het mag duidelijk zijn, dat er in het onderwijssysteem ook geen ruimte is voor afvalligen en atheïsten en hun geloofsovertuigingen.

Uit onderzoek blijkt dat een meerderheid van de Iraniërs voorstander is van lessen over de verschillende geloofsovertuigingen en tegenstander van religieuze instructies over de leer en voorschriften.⁸ Voor een meerderheid van de Iraniërs, waaronder ongetwijfeld vele afvalligen en

⁶ Shabnam Moinipour, The Islamic Republic of Iran and children's right to education: availability and accessibility, *Human Rights Education Review*, Volume 4, No 2 (2021), p. 17, 18, <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.7577/hrer.3929#abstract>

⁷ Ibidem, p. 8

⁸ The Group for Analyzing and Measuring Attitudes in IRAN (GAMAAN), "Iranians' attitudes towards religion: a 2020 survey report", Tilburg University, Utrecht University, augustus 2020, p. 11,12, <https://gamaan.org/wp-content/uploads/2020/09/GAMAAN-Iran-Religion-Survey-2020-English.pdf>

seculieren, geldt aldus dat niet voldaan is aan het grondrecht van de ouders om op het gebied van religie zelf de soort van onderwijs te kiezen, welke aan hun kinderen zal worden gegeven.

Vraag is nu, of dit ook gezien moet worden als religieuze vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Belangrijk is, dat uit onderzoek blijkt dat Iraanse schoolboeken integraal discriminatoir zijn ten opzichte van (onder meer) religieuze minderheden:

"The textbooks devote little attention to minority cultures, traditions, languages, or issues. While there is no direct hostility toward officially recognized religious and ethnic minorities, the textbooks constantly refer to Iranian society as a Persian-Islamic identity comprised of Muslim (Shi'a) people and thus fail to acknowledge Iranians of other religions or ethnic groups. The textbooks also express suspicion of ethnic minorities and denigrate certain religious beliefs.

(...)

- *"Hidden" Minorities: The textbooks refer to the Baha'i religion as a "false sect" and accuse Baha'is of being tools of foreign powers. Followers of Sufism, a form of mysticism related to specific branches of Islam (Shi'a or Sunni), are not even mentioned at all. The textbooks call persons who do not follow a specific religion or sect "kafar" or "a person who denies the existence of God or creates rivals or partners for God or does not accept the mission of the prophets." (Grade 7 Religious Studies textbook, p. 83) In other instances, a person who blasphemes can be "nadjes" (impure) and an example of "nedjasat" or things considered intrinsically impure, such as human excrement, animal corpses, pigs, alcohol, etc."*

(...)

"The quantitative and qualitative analyses of the attitude of the curriculum towards men and women and religious and ethnic minorities show that, the appearance of discriminatory attitudes is not accidental or sporadic but continuous, consistent, and systematic. In the discourse of the textbooks, being born a woman means having a different status than men and being subservient. A form of gender ideology strives to make the differences between men and women in all the principal arenas of social and individual life appear "legitimate" and "natural." Women do not have a way of entering the world order that is built on male authority. The same holds true for religious and ethnic minorities, who - compared to the Shi'ite majority - do not have a real or symbolic image and presence. However, the Shi'ites' systematic quest for superiority does not allow for the possibility of the followers of various religions to have equal rights, especially since those who are placed outside of the official norms, in practice, either become second-class citizens or are ignored.

*This trend of the Shi'ites' quest for superiority is a main feature of the Iranian curriculum. This structural approach causes even the discourse on the equality of followers of all religions and ethnic groups to remain only a claim and to be negated in practice."*⁹

In het kader van de vragen betreffende vluchtelingschap is belang, dat het Iraanse curriculum niet alleen aanzet tot religieus gemotiveerde vernedering en discriminatie maar dat kinderen van religieuze minderheden, afvalligen en seculieren reeds persoonlijk concreet vernedering en discriminatie ervaren door de teksten van de schoolboeken zelf, wat niet een korte periode voortduurt maar stelselmatig gedurende de hele schoolperiode voortduurt. Ofschoon niet direct

⁹ Saeed Paivandi, *Discrimination and Intolerance in Iran's Textbooks*, Freedom House, 2008, p. 2, 73, https://www.researchgate.net/publication/264556040_Discrimination_and_Intolerance_in_Iran's_Textbooks

levensbedreigend dient m.i. overwogen te worden of dit geen zodanige psychische belasting is dat het aangemerkt moet worden als een daad van vervolging waar geen kind in Iran zich aan kan onttrekken wil het enige vorm van onderwijs ontvangen. Het onderwijs in Iran is aldus een niet onbelangrijke vorm van vervolging waarover de reeds aangehaalde EUAA Country Guidance Iran van januari 2025, p. 33, concludeert:

"Iranian authorities openly marginalise, harass or incite hatred or violence against non-religious individuals."

Risico te worden gemonitord bij terugkeer

Onze stichting acht de beantwoording van de minister onvolledig. Het algemeen ambtsbericht (AAB) Iran van september 2023 stelt over 'problemen bij terugkeer' (p. 114) om te beginnen:

"Volgens verschillende bronnen kwam het voor dat migranten die terugkeerden bij aankomst problemen kregen van de zijde van de autoriteiten. Daarbij ging het onder meer om Iraniërs met een dubbele nationaliteit (zie paragraaf 5.2.8). Een bron kon desgevraagd geen specifieke aantallen noemen, maar gaf wel aan dat het om tientallen of misschien wel meer gevallen ging. Daar komt bij dat er volgens een bron sprake is van willekeur. Volgens een andere bron worden sommige terugkeerders bij aankomst meteen aangehouden. In de meeste gevallen worden zij daarna op borgtocht vrijgelaten. (...) Het kwam ook voor dat terugkeerders die na aankomst op het vliegveld waren toegelaten tot Iran, alsnog strafrechtelijk werden vervolgd door de Iraanse autoriteiten (zie paragraaf 5.2.8)."

De minister haalt deze passage wel aan in het antwoord op vraag 2, over het risico op het vliegveld ondervraagd te worden, maar het gaat in deze passage ook over het risico gemonitord te worden, wat m.i. aan de hand is als iemand op borgtocht wordt doorgelaten of zonder problemen op het vliegveld wordt toegelaten maar later alsnog werd vervolgd.

Het gaat alhier weliswaar niet kenbaar en specifiek over teruggekeerde afvalligen, maar het is ook niet uit te sluiten dat (vermoeden van) afvalligheid mede aanleiding kan zijn voor de bedoelde problemen. Cruciaal is, dat ambtsbericht wijst op tientallen en mogelijk meer gevallen en op de mogelijkheid van willekeur.

Dit rapport is op elektronische wijze tot stand gekomen en daarom niet ondertekend.

COLOFON

JURIDISCHE ONDERSTEUNING GAVE

De afdeling juridische ondersteuning geeft advies aan kerken en vrijwilligers aangaande vragen die liggen op het terrein van het vreemdelingenrecht. De afdeling biedt ook ondersteuning aan christenen die asiel aanvragen op grond van vrees voor geloofsvervolging.

ALGEMENE VOORWAARDEN

Op onze dienstverlening zijn algemene voorwaarden van toepassing welke gedownload kunnen worden van

<https://juridisch.gave.nl/bibliotheek/algemene-voorwaarden>

Stichting Gave

Marie Curiestraat 35
3846 BW Harderwijk
T 0341 - 460 328
www.gave.nl | juridisch@gave.nl
IBAN NL85 INGB 0006 9900 56